

Mihailo Kandić

VLADIMIR JANKOVIĆ, Slike

Moderna galerija, 25. 10 -- 14. 11. 2007.

Kako danas treba slikati pejzaž, temu koja je nekada, u renesansi još, započela svoj pobjedonosni pohod kroz slikarstvo, uverava nas i Vladimir Janković iz Aleksinca, inače docent na Fakultetu umetnosti u Nišu, sa nesmanjenom željom da dostigne, pa i nadmaši sve one pejzažne paradigme koje su mu prethodile. Janković je svoju sliku, kako je izvanredno tačno primetio lucidni pesnik „Mostarskih kiša“ Pero Zubac, „osvetlio iznutra“. Sve ostalo je stvar tehnike i rutine – tehne, kako bi rekli stari estetičari, kojima se postmodernom raslo-

Vladimir Janković, Njive u okolini Kruševca III, ulje na kartonu, 2007.

javanje i rasejavanje na sve strane, Habermasova potpuna otvorenost, sve više bliži kao koncept promišljanja u kome je tačna i Bodrijarova premisa o retro koje je savremeno, bez distinkcije. Janković slika svoj „Letnji predeo kod Velike

Plane“ kao da je rođeni Lakan, sa takvom identifikacijom sa slikom, sa uživanjem u slici, sa uživanjem u slikanju, da psihoanalitičari ne moraju po Zapadu tražiti primere za dokaz svojih poststrukturalističkih koncepata. Tu je Janković. Svaka njegova slika na kragujevačkoj izložbi dokazuje tu opijenost slikom, jedan gotovo erotizovani odnos sa slikom i slikanim. Pri tom, nisu iste sve slike u Kragujevcu pokazane. „Letnji predeo kod Velike Plane“ iz 1999, sav je u kontrapunktu tople hromatike, precizno kontrolisanih i doziranih kolorističkih traka, ili kraćih zapisa, tako da je njihova mikro raspodela po platnima galerijskih dimenzija, harmonizovana u globalnu makro varijantu pogleda sa veće udaljenosti.

Slična su platna iz Boke Kotorske, iz 2005, sa temom „Ostrvo Sveti Đorđe“ (pogrešno je ime sveca – treba sveti Jurje), u kojima se pojavljuje radikalniji koloristički poentilizam. Ali je sasvim drukčije ulje na kartonu „Usnulo leto na Hilandaru“ iz 2007, gde se „osvetljenost iznutra“ ponavlja, naravno, to je opšta konstanta Jankovićeve slike, ta fina „duhovnost“ platna, ali se reskost poteza i oporiji kolorit, pojačani graficizam i naglašeniji kontrasti osvetljenih i tamnijih partija, ispoljavaju kao radikalniji zaokret Jankovićevog pejzaža, umivenog svetlošću, odenutog ruhom dopadanja, tako da osvaja svojom mekotom, antičkom harmonijom – „osvetljenjem iznutra“.